

2. Kas määruse nr 44/2001 artikli 1 lõike 2 punkti b koostoimes määruse nr 1346/2000 artikli 7 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et omandireservatsiooniga kooritud vara asub hetkel, mil ostja suhtes algatatakse maksejõuetusmenetlus, maksejõuetusmenetluse algatamise liikmesriigis, viib selleni, et omandireservatsioonil tuginevat müüja nõuet, nagu German Graphicsil, tuleb käsitleda nõudena, mis määruse nr 44/2001 artikli 1 lõike 2 punkti b tähenduses puudutab pankrotti ja jääb seetõttu selle määruse rakendusastast välja?
3. Kas teise küsimuse puhul on oluline, et määruse nr 1346/2000 artikli 4 lõike 2 punkti b kohaselt reguleerib maksejõuetusmenetluse algatamise liikmesriigi õigus seda, milline vara kuulub pankrotivara hulka?

(¹) Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191).

(²) Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

4. juulil 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-299/08)

(2008/C 272/08)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Rozet ja D. Kukovec)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik on võtnud vastu ja hoidnud kehtivana 1. augusti 2006. aasta dekreediga nr 2006-975 vastu võetud Code des marchés publics'i (riigihangete seadustik) artiklid 73 ja 74-IV osas, millega need sätted kehtestavad *marchés de définition*'ide (riigihankelepingud, mille raames pannakse paika ehitustööde, asjade ja teenuste riigihankelepingute tingimused ja eesmärk) sõlmimise korra, mille kohaselt on tellijal võimalik sõlmida ehitustööde, asjade või teenuste riigihankeleping ühega nende seast, kellega on algne *marchés de définition* juba sõlmitud, avamata seda uuesti konkureerimiseks või vähemalt avades selle konkureerimiseks üksnes nende isikute vahel, kellega on viidatud leping sõlmitud, on Prantsuse Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde

riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (¹) artiklitest 2, 28 ja 31.

- mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab oma hagi, et kostja võimaldab sõlmida riigihankelepingu vastastikusel kokkuleppel — või piiratud konkurentsisis — olukordades, mida direktiiv 2004/18/EÜ ette ei näe. Eristades *marchés de définition*'e ja ehitustööde, asjade või teenuste riigihankelepinguid ning lubades teatud asjaoludel sõlmida viimatimainitud lepinguid ühega nende seast, kellega on algne *marchés de définition* juba sõlmitud, avamata neid uuesti konkureerimiseks või vähemalt avades need konkureerimiseks üksnes nende isikute vahel, kellega on viidatud leping sõlmitud, rikuvad Prantsuse õigusnormid direktiivile 2004/18/EÜ omaseid võrdsuse ja läbipaistvuse aluspõhimõtteid. Komisjon leiab, et iseeneest on võimatu, et riigihankelepingu ese ja selle sõlmimise kriteeriumid on täpselt kindlaks määratud enne projekti enda kindlaksmääramist. *Marché de définition* ja ehitustööde, asjade või teenuste riigihankeleping on kaks täiesti erinevat riigihankelepingut, millest kummalgi on oma ese ja sõlmimise kriteeriumid ning seetõttu peavad need mõlemad vastama direktiivis 2004/18/EÜ sätestatule.

(¹) ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132.

9. juulil 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-307/08)

(2008/C 272/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J.-P. Keppenne ja R. Lyal)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole välistanud selliste dividendide topeltmaksustamist, mida füüsilistele isikutele maksavad teise liikmesriigi või EMP/EFTA riigi residendist äriühingud, on Belgia Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad EÜ artiklist 56 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklist 40;
- mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.